

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר וישלח לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"וישלח יעקב מלאכים לפניו"** (בראשית לב, ד).

ידוע ומפורסם שעל יד המצוות ומעשים טובים שהאדם עושה נבראים ונוצרים מלאכים, וכן מזדמנים לאדם מלאכים, לשמרו, לברכו, להצילו, להיות בעזרו, לרפאתו, להיות מליצי יושר עבורו וכו', וכמ"ש חז"ל (שמות רבא לב, ו) על פסוק "הנה אנכי שולח מלאך",

הדא הוא דכתיב (תהלים לד, ח) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם, הקב"ה נותן לו מלאך אחד לשמרו, עושה אדם מצוה אחת - הקב"ה נותן לו מלאך אחד. עושה ב' מצוות - הקב"ה נותן לו ב' מלאכים, עושה אדם הרבה מצוות - נותן לו הקב"ה חצי מחנהו. ואמרו (דברים יבא ד) כי ברבים היו עמדי (תהלים נה, יט) - אלו המלאכים שהן משמרים את האדם.

ואמרו (תנחומא וישלח ג) יעקב אבינו היה ישן - והקב"ה והמלאכים משמרים אותו. ועוד אמרו (שם) כיון שחזר יעקב אבינו מלבן - היו אותם מלאכים שנמסרו לו מלווים אותו [לשמרון] עד ארץ ישראל. וכשהרגישו מלאכי ארץ ישראל שיעקב בא - יצאו לקראתו להתלוות לו. ואמרו (שם ח) צדיק שירצא לדרך - מלאכי שלום מלווים לו. ואמרו (תנחומא משפטים יח) ע"פ (שמות כג, כ) הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמך לפניך אני משלח - ולא לפניהם, לפניך - ולפני כל מי ששמר את התורה כיוצא בך, אמר ר"ש בן לקיש כתיב (תהלים צא, ד) באברתי יֶסֶךְ לְךָ, ותחת כנפיו תחסה, צינה וסוּחָרָה אמינתו. צינה אני לכל מי

שסוחר באמינתה של תורה, ולכל מי ששמר את התורה כיוצא בך. ועוד אמרין (שם ט) שלפי קיום המצוות כך מוסרים לו מלאכים, ומי הם המלאכים? אלו שמשמרים אותו מן המזיקים שנאמר (תהלים צא, ז) יפול מזידך אלף, ורובה מימינך. למה מן השמאל אלף, ומן הימין רובה? אלא שמאל שאינה פשוטה כ"כ במצוות - אינה מפלת אלא אלף מזיקין, וימין שהיא פשוטה במצוות - מפלת רבוא מזיקין. ואמרו (תנחומא תזויע ט) א"ל הקב"ה לגבריאל, לך ורשום על מצחן של צדיקים תי"ו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה. ואיתא בתנא דבי אליהו (פ"ד) כל ת"ח שעוסק בתורה בכל יום בשביל להרבות כבוד שמים, מלאכי השרת עומדים סביב לו, וחרב בידם ומשמרים אותו. וכן ע"י מצוות ומעשיו הטובים זוכה לברכת המלאכים ולכפרת עוונות, כמ"ש חז"ל (שבת קיט, ב) אמר ר' חסדא אמרי עוקבא כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכולו - שני מלאכי השרת המלווין לו לאדם, מניחים ידיהם על ראשו ואומרים לו (ישעיה ו, ז) וסר עוונך וחסאתך תכופר תניא ב' מלאכי השרת מלווין לו לאדם בע"ש מבית הכנסת לביתו א' טוב וא' רע, וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומטתו מוצעת מלאך טוב אומר "יהי רצון שתהא לשבת אחרת כך" ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו. וכן זוכה להצלח המלאכים, וכמ"ש (שמו"ר ג) שבבקשת להציל לוט - ביד המלאכים שלחת להצילו, שלח ביד המלאכים שאתה רגיל לשלוח. ואמרו (פסחים קיח, א) בשעה שהפיל נ"ג, חנניה

מישאל ועזריה לתוך כבשן האש, עמד שר הברד לפני הקב"ה ואמר לפניו, רבש"ע ארד ואצנן את הכבשן - והמלאכים באים לעזרתך, כמ"ש חז"ל (מגילה טו, ב) ג' מלאכי השרת נודמנו באותה שעה לעזור לאסתר המלכה. ואמרו (כ"ר נט) זימן לו הקב"ה ב' מלאכים, אחד להוציא את רבקה, ואחד ללוות את אליעזר. והמלאכים מרפאים, כמ"ש חז"ל (כ"ר ג, ב) והור"ד בפרש"י עה"ת (בראשית יח, ב) שג' המלאכים שבאו לאברהם, אחד בא לבשר את שרה, ואחד להפוך את סדום, ואחד לרפאות את אברהם. והמלאכים הם מליצי יושר, וכמ"ש (גיטין ז, א) בשעה שאמר הקב"ה לישראל

(יחזקאל כא, לא) הסר המצנפת והרם העטרה, אמרו מלה"ש לפני הקב"ה, רבש"ע זאת להם לישראל בשכר שהקדימו לפניך בסיני נעשה לנושעים! וכן המלאכים נשלחים לגדל ולרומם את ישראל, וכמ"ש (שבת פח, א) בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנושעים, באו ס' רבוא של מלאכי השרת לכל אחד ואחד מישראל וקשרו לו ב' כתרים, וניכין שחטאו ישראל ירדו מאה ועשרים מלאכים וכו']. וכן המלאכים מצילים את האדם מבזיונות לעת"ל וכמ"ש (מדרש שוחר טוב, משלי י) תלמיד חכם אם נתעלם ממנו פרק אחד, או דבר מתלמודו - אינו נפטר מן העולם עד שבאים מלאכי השרת וסודרים לפניו בשביל שלא יהא לו בושת הפנים לפני הקב"ה. והכלל הכל לפי מעשיו, וכמ"ש (תדא"ז ג) אם עושה אדם את עצמו צדיק - מוסרין לו מלאך שמתנהג עמו בדרך צדיקים. והנה מורי ורבי ר' לוי יצחק זצ"ל היה רגיל לפרש בפרשת מקץ (בראשית מא) ויפקד פקידים על הארץ, בשבע שני השבע, והיה האוכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב, שהאדם צריך לחטוף ולסגל מה שיותר מצוות ומע"ש ולהתפלל מה יותר כשיכול, והדבר יבוא לו לשימוש ולעזר בימים הבאים. וכמו כן יש לפרש כאן "וישלח יעקב מלאכים לפניו" שהצדיק ע"י מצוות ומעשים טובים שעושה שעי"ז נבראים מלאכים וכנ"ל בזה הוא מכון מליצי יושר וישועות לעתיד לדרך אשר עדיין לפניו. ויהי חלקנו עמהם.

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויונפלד

תיקון הכללי

פתח צור ויזובו מים (תהלים קה, מא).

רמוז על לב האבן שבאדם, שהוא בצור, שעבודתינו להפכו ללב בשר ורגיש לעולם הרוחני המופלא של תורתנו הקדושה, ובפרט לענין תפילה בהתלהבות ובכוונה. ואזי כשהלב הסגור והמכווץ כאבן נפתח זוכה שיוזבו מים, דהיינו להתפלל בדמעות לפני ה', שזה דבר עצום ונפלא, ושערי דמעות לא ננעלו (כ"מ נט, א). הלכו בציות נהר. פשוט, שנעשו נהר מבארה של מרים במדבר ובצי. ויש רמז שאלה שמצייתים והולכים אחרי ציות הצדיקי אמת - רואים נהורא ואור גדול בכל מעשיהם ודרכיהם. (וכן צפים כבנהר - בכל המצבים.) (מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

מלאכים (בראשית לב, ד), אלו שלוחי בשר ודם, רבנן אמרי מלאכים ממש. אמר רבי חמא בר חנינא הגר שפחת שרי היתה ננדמנו לה חמשה מלאכים, זה שהוא אוהבו של בית על אמת פמה וכמה, ומה אליעזר שהיה עבדו של בית נדונו לו פמה מלאכים, זה שהוא אוהבו של בית על אמת פמה וכמה. (בראשית רבה עה, ד)

ויגע בכף ירכו

עקר שמחת ישראל ישראל בחינת יגל יעקב ישמח ישראל, פי יעקב בחינת אמת כמו שפיתוב: תתן אמת ליעקב וכו', ואמת הוא אור הפנים שהוא בחינת חיים בחינת שמחה כמו שמבאר בהתורה צוית צדק (בסימן כג לקוטי חלק א), פי עקר השמחה שהוא החיות הוא על ידי נקדת האמת שבלב איש הישראלי שנפשו יודעת מאד קדשת אמונת ישראל שזה כל שמחתנו, בחינת אנכי אשמח בה, בחינת פי בו ישמח לבנו. וכל אדם פפי מה שהוא אם יזכר את עצמו שאף על פי כן הוא מורע ישראל והבדילנו מן התועים בכמה בחינות וכו', יכול לשמח את עצמו בכל מקום שהוא על ידי זה. ועל כן עקר השמחה הוא בחינת קדשת יעקב שהוא בחינת אמת שגשרש בנו בכל אחד מישראל. אבל הבעל דבר והסטרטא אחר מתגרה באיש הישראלי מאד על זה ביותר, וכמו שמבאר בלקוטי תנינא סימן מח, שתבא פשהאדם רוצה להתקרב לה, יתברך הוא עברה גדולה פשיש לו עצבות וכו'. וכן דבר עמנו הרבה הרבה בזה וכמבאר מזה בספריו הקדושים, וכמובן בהתורה הזאת 'אמצעותא', שעקר גלות ישראל גלות השכינה הוא העצבות.

וזה היה כל מלחמתו של יעקב עם האיש שנאבק עמו שרצה להגביר הגלות ולהאריכו מאד שעקר הגלות הוא העצבות כנ"ל. וירא פי לא יכול לו, פי כנגד יעקב בעצמו אין לו שום כח פי היה קדוש וטהור מאד בקדשת הברית ולא היה לו שום פגם בזה שמשם כל העצבות פידוע. ועל כן באמת זכה שהוא עצם השמחה עצם האמת כנ"ל. אבל בעוונותינו הרבים התגבר ויגע בכף ירכו ואיתא שנגע בכניו ובדורות האחרונים שהם בחינת רגלין בחינת עקבות משיחא שבהם נגע. פי עקר התגברותם הוא בבחינת רגלין ששם אחיזת הקלפות שהם העצבות בחינת סטרטא דמותא בחינת רגליה ירדות וכו', ועל ידי זה ותקע פה ירף יעקב. (ליקו"ה אורח הל' ברכת הודאה ה"ו אות כה)

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

שזה בחי' מה שהי' כדאי לפניו יתברך להגן על אומה שלימה של רשעים עבור צדיק אחד שהי' עתיד לצאת מהם וכמ"ש חז"ל (כ"ק לה). נשא משה ק"ו בעצמו אמר ומה מדינים שלא באו אלא לעזור את מואב אמרה תורה (במדבר כה) צרור את המדינים והכיתם אותם, מואבים עצמן לא כ"ש, אמר לו הקב"ה לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהם רות המואביה ונעמה העמונית (ועי"ש בתוס' ד"ה מואבים). וצריך כל אדם לעשות חשבון עם עצמו ולומר אם בשביל נקודת הצדיק שיש בי נברא העולם בודאי צריך אני להתקדש וליטהר בכל מעשי וליזהר מכל פגם ח"ו, וביותר צריך אני ליהזר בנקודתי שבשבילה לבד הי' כדאי לברוא כל העולמות שזה בחי' מה שמצינו אצל הצדיקים שבכל הדורות שהיו זהירים ביותר באיזה נקודה טובה וכמ"ש חז"ל (שבת קיח:) אביך במה הוזהר שפי. וכמו שמצינו בכמה דוכתי שהיו מוסרים נפשם כ"א עבור נקודה טובה מסויימת.

(מתוך הספר "יש מאין")

מחנה הנשאר לפלטה

פשוטאין לפעמים שקשה להשיג העצה השלמה, (ועל ידי זה יש בני אדם שמשטה דם על ידי זה לגמרי ואינם עושים גם מה שיקולין לעשות, וזה הן במלי דעלמא הן במלי דשמיא פמוכן, אבל האמת אינו כן פי אף על פי שאינם יודעים שלמות העצה), צריכין להתנהג כפי חלוקת העצה על כל פנים, באופן שיהיה על כל פנים מחנה הנשאר לפלטה ולא יהיה נאבד לגמרי חס ושלום, רק ישתדל שעל כל פנים ישאר לו מה שישאר. למשל בענין עבודת ה' שהאדם הפך שילמד הרבה ויתפלל בכונה מאד וירבה בהתבודדות ויהיה נקי מעתה מכל חטא ורהור וכו' ורואה שקשה עליו וכו', אזי יתנהג לעת עתה כפי חלוקת העצה בבחינת והיה המנהג הנשאר לפליטה, הינו שיהיה על כל פנים חזק בדעתו שלא יהיה נסוג אחר לגמרי חס ושלום מהשם יתברך רק באיזה דרך שילך ימצא בו השם יתברך תמיד ויזכרו לחטף בכל יום מימי חייו על כל פנים איזה מעט טוב שיוכל לחטף. ואם לא יוכל להתפלל בכונה יראה לזכור אחר כך איזה דבורים של תחנונות ובקשות. ואם ימנעו חס ושלום גם מזה, אף על פי כן ילמד מעט או הרבה, ועל כל פנים יתגבר ברצונות ויחזק להשם יתברך ויצעק על כל פנים רבונו של עולם הושיעה, וכמו שפיתוב: אבד מנוס ממני בארח זו אהלך טמנו פח לי, ועקתי אליך ה', שכל זה הוא בחינת העצה שצריכין לחטף לעת עתה מתוך חלוקת העצה. ואם עצתו חלוקה אם ליסע בדרך אם לישב בביתו ואינו יכול לתת עצה לנפשו, על כל פנים יהיה חזק בדעתו שגבין בביתו בין בדרך יחטף טוב מה שיוכל, וכן בשאר כל הדברים שאי אפשר לפרטם. וכל זה הוא בחינת ויחץ את העם וכו' והיה המנהג הנשאר לפליטה, ופרש רש"י: בעל פרחו פי אלחם עמו. הינו כי בזה אני חזק שבעל פרחו יהיו מוכרח להניחני שיהיה נשאר לי על כל פנים איזה מחנה הנשאר לפליטה, פי אלחם עמו על זה בכחו של הצדיק ולא אניח את עצמי להמסר בידו לגמרי חס ושלום בשום אופן. וזה בחינת חצי הלל של ראש חדש ושל ימים האחרונים של פסח, פי על הושועה השלמה צריכין לומר הלל שלם. ועקר הושועה היא כשזוכין לעצה שלמה כמבאר במקום אחר. אף על פי שלפעמים אין העצה שלמה עדין, אף על פי כן כשזוכה על כל פנים להיות חזק בזה לחטף איזה מקצת עצה שיוכל לחטף מתוך חלוקת העצה, זה בעצמו גם כן יושועה שצריכין לומר עליה על כל פנים חצי הלל.

(אוצר היראה עצה אות ז)

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה

נלב"ע מ"ז שבט

תנצבה.

נתן וצרינה בלאואר ע"ה

ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו

ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה

050 - 4161022

לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל

netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע

מאת הרב"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

הדו"ח

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת

שלמה בן אברהם חיון ז"ל

י"ז מנחם אב

יריב בן מניח

חורה בתשובה שלמה